

TEZAUUR LITURGIC
20 OCTOMBRIE

PARACLISUL
SF. CUVIOS
GHERASIM
DE LA
KEFALONIA

ATENA, 2020

20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:
*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν
οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ θεοφόρῳ Γερασίμῳ προσπέσωμεν, οἱ ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις ποντούμενοι, ἀπὸ βαθέων κράζοντες ψυχῆς πρὸς αὐτόν· Ἄγιε Γεράσιμε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, σπεῦσον ἐξελοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ Βασιλείας πάντων Οὐρανῶν, ἀξιωθῆναι, *ικέτευε Ὅσιε.*

Δόξα.

Οἱ ὑπ' ὀδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφοραῖς καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, δράμωμεν δακρύοντες, Γερασίμου τεμένει, κράζοντες ἐκ πίστεως· ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ῥῦσαι ἡμᾶς πολυτρόπων κακώσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σῴξεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τρισμάκαρ Γεράσιμε ἔκτενῶς, δέησιν προσάγων,
μὴ ἐλλείπῃς τῷ Λυτρωτῇ, κινδύνων παντοίων
διασῶσαι, τοὺς ἀδιστακτῶ τῇ πίστει τιμῶντάς σε.

Ἡ θεία σορὸς σου Πάτερ πιστοῖς, βρῦει τὰς ἰάσεις,
προσιούσι τῷ σῶ ναῶ, καὶ πάθη ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων, ὡς ἰατρὸς θεραπεύεις πανάριστος.

Νοσοῦσάν μου ἴασαι τὴν ψυχὴν, Γεράσιμε μάκαρ,
τῶν νοσοῦντων ὁ ἰατρὸς, καὶ βαίνειν τὰς τρίβους τοῦ
Κυρίου, σῆ μεσιτεία παμμάκαρ ἐνίσχυσον.

Θεοτοκίου.

Δυσώπει Παρθένε τὸν Σὸν Υἱόν, σὺν τῷ Γερασίμῳ,
νεκρωθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν, ζῶῶσαι ὁ πάλαι τὸν τῆς
χήρας, υἱὸν ζώσας τῷ θείῳ προστάγματι.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἔχοντές σε προστάτην πρὸς τὸν Θεὸν ἔνδοξε, οἱ
Κεφαλληναῖοι τιμῶμεν καὶ ἱκετεύομεν, Πάτερ
Γεράσιμε, τοὺς σὲ πιστῶς εὐφημοῦντας, πειρασμῶν
ἀπάλλαξον τῇ μεσιτεία σου.

Ἰκετεύομεν Πάτερ τὰ τῆς ψυχῆς ἴασαι, πάθη καὶ τὰ
τραύματα ταήυτης τάχος θεράπευσον, τῶν
εὐφημούντων σε, καὶ γεραιρόντων ἐκ πόθου,
μοναζόντων καύχημα μάκαρ Γεράσιμε.

Εὐμενῆ σε προστάτην πρὸς τὸν Θεὸν Ὅσιε, πάντες
προβαλλόμεθα Πάτερ, θεῖε Γεράσιμε,
καθικετεύοντες, πειρατηρίων παντοίων, λυτρωθῆναι
ἅπαντας τῇ μεσιτεία σου.

Θεοτοκίου.

Παναγία Παρθένε τὸν Λυτρωτὴν τέξασα, λύτρωσαι παντοίων κινδύνων τοὺς Σοὶ προστρέχοντας, καὶ ἀνυμνοῦντάς Σε, Θεοκυήτορ Μαρία, τῶν πιστῶν βοήθεια μόνη πανύμνητε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων Γεράσιμε τὴν σὴν νῆσον, καὶ τὴν ποιμνὴν ἧς ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγένησαι, καὶ ἄγρυπνος φύλαξ τούτων καὶ ῥύστης.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτης θερμὸς ὑπάρχεις ὦ Γεράσιμε, τοῖς πόθῳ τῷ σῷ τεμένει προσπελάζουσι, καὶ πιστῶς γεραίρουσι, καὶ βοῶσί σοι πανσεβάσιμι· ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς μέγας ἡμῶν φύλαξ καὶ πρόμαχος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεοφόρε Γεράσιμε, λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου, ὅπως σὲ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἴκετεύομεν Ὅσιε, τὴν νενεκρωμένην ψυχὴν ἡμῶν ζώωσον, καὶ ἀνάστησον πρεσβείαις σου, ἐκ βυθοῦ θανοῦσαν ἀπογνώσεως.

Ὅν ἐπόθησας Ὅσιε, σάρκα δι' ὃν ἔτηξας
καθικέτευε, τοῖς ὑμνοῦσί σε δωρήσασθαι, τῶν
πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίου.

Ταῖς Μητρός Σου δεήσεσι, καὶ τοῦ Σοῦ Ὁσίου Κύριε
δώρησαι, τοῖς οἰκέταις Σου τὴν ἄφεσιν, τῶν
πλημμελημάτων ὑπεράγαθε.

Ῥδὴ ε' . Ἵνα τί με ἀπόσω.

Γερασίου τοῦ θείου, ταῖς πανευπροσδέκτοις ὁ
Θεὸς δεήσεσι, σκότους ἐξωτέρου, καὶ γέεννης τοὺς
δούλους Σου λύτρωσαι, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν
Οὐρανῶν ἀξιωθῆναι, καταξίωσον μόνε μακρόθυμε.

Παρεστῶς τῇ Τριάδι, Πάτερ παμμακάριστε θεῖε
Γεράσιμε, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, καθικέτευε ταύτην
μακάριε, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, βιωτικῶν
πειρατηρίων, τοὺς προστρέχοντας πίστει τῇ σκέπη
σου.

Ἀναιμάκτους θυσίας, λειτουργῶν προσέφερες Θεῶ
τρισόλβιε, ἱερεὺς ὑπάρχων, τοῦ Ὑψίστου Γεράσιμε
πάντιμε· ἀλλὰ τοῦτον Πάτερ, ἐκδυσωπῶν μὴ
διαλείπης, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει τιμώντων σε.

Θεοτοκίου.

Θεοτόκε Παρθένε, καύχημα καὶ στήριγμα πιστῶν
πανάμωμε, ἡ Θεογεννήτωρ, καὶ τῆς κτίσεως πάσης
Βασίλισσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, τὸν Σὸν Υἱὸν
λύτρωσαι πάσης, ἐπηρείας δεινοῦ πολεμήτορος.

Ῥδὴ σι'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἡ σὴ παμμάκαρ ψυχῇ, τοῖς οὐρανοῖς ἐγκατώκησε,
τὸ σῶμά σου δὲ τῇ γῆ, ὑπάρχον ἐξαισία, τελεῖ τὰ
τεράστια, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεῦον τὰ
νοσήματα.

Σαῖς εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς, συντήρει μάκαρ
Γεράσιμε, τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, ψυχῆς τε ἀγνότητι,
τιμῶντάς σε ἔνδοξε, καὶ προσκαλουμένους, σοῦ τὴν
ἅμαχον ἀντίληψιν.

Μεσίτην πρὸς τὸν Θεόν, σὲ εὐμενῆ προβαλλόμεθα,
Γεράσιμε ἱερέ, ὑπάρχεις γὰρ στήριγμα, καὶ καύχημα
Ὅσιε, τῶν πιστῶν καὶ κλέος, ἡμῶν Πάτερ
πανσεβάσιμει.

Θεοτοκίου.

Ἡ βάτος τῷ Μωϋσῇ, Σὲ προετύπου πανάμωμε· ἐκ
Σοῦ γὰρ ὁ Λυτρωτής, τεχθεὶς ὡς ἠυδόκησε, διέσωσεν
ἄχραντε, τοὺς προσκαλουμένους, Σοῦ τὴν ἅμαχον
βοήθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων Γεράσιμε τὴν σὴν νῆσον,
καὶ τὴν ποιμνὴν ἧς ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγένησαι, καὶ
ἄγρυπνος φύλαξ τούτων καὶ ῥύστης.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, Γερασίμου τῷ σεπτῷ τεμένει προσδράμωμεν, καὶ ἐγγίζοντες εὐλαβῶς τῇ θείᾳ αὐτοῦ σοφῷ, μετὰ πόθου κράζωμεν αὐτῷ, ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβὼν τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι· τάχυνον ἐξελέσθαι, παντοίων πειρατηρίων, καὶ τῶν ἐχθίστων δυσμενῶν, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στ.: Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ἡμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστί.

Ἄ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μάκαρ θεοφόρε Γεράσιμε, σὲ καὶ ζῶντα περιχαρῶς ἐπλουτήσαμεν, καὶ μετὰ θάνατον ἔχειν σε, ἠξιώθημεν πανθαύμαστε· διὸ τὸ θεῖόν σου, καὶ σεβάσιμον σκῆνος εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοι, δυσωποῦμέν σε, τὸν Θεὸν ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχων ἰσοστάσιος ὄντως Πάτερ τρισόλβιε, Γεράσιμε θεόφρων, ἐκλυτρώσας κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ προσενήνοχας Πάτερ θῦμα εὐπρόσδεκτον, Γεράσιμε θεόφρων, καὶ νῦν μὴ διαλείπης, ἐποπτεύων τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀμυθήτους ἀγῶνας ἐπὶ γῆς ἠγωνίσω Πάτερ Γεράσιμε, καὶ νῦν ταῖς οὐρανίαις, συνῶν χοροστασίαις, περιφρούρει τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Πανύμνητε Παρθένε ἢ Θεὸν σαρκωθέντα κόσμῳ κυήσασα, παντοίων ἀλγηδόνων, ἀπάλλαξον τοὺς πίστει, τῷ Υἱῷ Σου κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τῇ σῆ πρεσβεία, τὰς τῶν ψυχῶν ἀρρώστιας, τῶν σὲ τιμώντων θεραπεύεις τρισμάκαρ· ὄθεν σὲ τιμῶμεν,
Γεράσιμε θεόφρων.

Πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ προβάλλοντες πρέσβυν, ἀπὸ κινδύνων ἐκλυτρούμεθα μάκαρ, σαῖς πανευπροσδέκτοις, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβείαις.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου, ἀποκάθαρων πάθη, σῆ μεσιτεία θεοφόρε τρισμάκαρ, ὅπως σε γεραίρω, Γεράσιμε θεόφρων.

Θεοτοκίου.

Τὴν ἐκτακεῖσαν, ἀμαρτίαις ψυχὴν μου, Σῆ μεσιτεία καταδρόσιον Κόρη, ὅπως Σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκου.

Εἰρήνην οὐρανόθεν, Ὅσιε τρισμάκαρ, καταπεμφθῆναι δυσώπει πανόλβιε, τοῖς καθαρᾷ διανοία σὲ μακαρίζουσιν.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἔμπλησον θεόφρων, τοὺς προσιόντας τῷ θείῳ τεμένει σου, καὶ τὸν Δεσπότην ἀεὶ μεγαλύνουσι.

Καταύγασον τὰς κόρας, μάκαρ τῆς ψυχῆς μου, πεπορωμένας καὶ τρέχειν ἐνίσχυσον, πρὸς τρίβους θείας τὸν σὲ μακαρίζοντα.

Θεοτοκίου.

Τὴν ὄντως Θεοτόκον, πάντες Σὲ τιμῶμεν, καὶ
ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ Σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐκύησας
κόσμῳ τὴν ἀγαλλίασιν.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Πελοποννήσου θεῖος βλαστός, καὶ Κεφαλληνίας
ὁ ἀσύλητος θησαυρός, καὶ πάσης Ἑλλάδος, τὸ
καύχημα τὸ μέγα, Γεράσιμε θεόφρων, σκέπε τὴν
νῆσόν σου.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ τοὺς σοὺς πολλούς, ἀγῶνας
παμμάκαρ, καὶ τὰ θαύματα τὰ σεπτὰ, ἅπερ διετέλεις,
Γεράσιμε θεόφρων· διὸ λιταῖς σου θείαις, ἡμᾶς
περίσωζε.

Μέγιστος ὑπάρχεις ἡμῶν φρουρός, φύλαξ καὶ
προστάτης, ἀντιλήπτωρ καὶ πρεσβευτής, ἐν κινδύνοις
ρύστης, λοιμοῦ τε καθαιρέτης, Γεράσιμε τρισμάκαρ·
διὸ τιμῶμέν σε.

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος ἀστήρ, ἱερέων δόξα,
μοναζόντων ὑπογραμμός, ἀσλητῶν λαμπρότης, τῆς

χάριτος δοχεῖον, προστάτης δὲ καὶ σκέπη, ἡμῶν
Γεράσιμε.

Πηγὴν θαυματόβρυτον τὸ σεπτόν, σκῆνός σου
παμμάκαρ, κεκτημένοι παρὰ Θεοῦ, ἐν σοὶ
χαρμοσύνως, ἢ νῆσός σου καυχᾶται, Γεράσιμε ἦν
φρούρει, σαῖς εὐχαῖς πάντοτε.

Χαίροις ὁ Τρικάλων γόνος λαμπρός, χαίροις
Κεφαλλήνων, ἀπροσμάχητος βοηθός, χαίροις ἱερέων,
τὸ σέμνωμα καὶ κλέος, Γεράσιμε τρισμάκαρ, πιστῶν
τὸ καύχημα.

Τὸν φωστῆρα πάντες τὸν παμφαῆ, τὸν ἐκ τῶν
Τρικάλων, ἀπαστράψαντα φαινώς, τῶν Ὁσίων δόξα,
καὶ κλέος ἱερέων, Γεράσιμον τὸν θεῖον, πάντες
ὑμνήσωμεν.

Δόξα Σοι Παράκλητε ἀγαθέ, ὅτι καταισχύνεις, τοὺς
τολμῶντας καινοτομεῖν, ἐν τῷ μυστηρίῳ, τῆς θείας
μετουσίας, δοξάζων τοὺς ἐμμένοντας τῇ ἐμπνεύσει
σου.

Ποίμνης σου παμμάκαρ ἥς ἐκ Θεοῦ, φύλαξ
ἐπιστεύθης, τοῦ ἠγεῖσθαι αὐτῆς θερμῶς, σκέπε
φρούρει ταύτην, ἐχθίστων ἀοράτων, παντοίων ὀρατῶν
τε, θεῖε Γεράσιμε.

Κόπους τε καὶ πόνους οὖς δι' αὐτήν, ἤνυσας
παμμάκαρ, περιόντος σου ἐν τῇ γῆ, πρέσβευε
τηρεῖσθαι, τοῖς θήρας ἐκδιώκων, συλῆσαι τοὺς
ζητοῦντας, καὶ ἀφανίσαι σπεύδοντας.

Ἐκτενῶς ἰκέτευε πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῆς σῆς νήσου,
εἰρηναίαν ταύτην τηρεῖν, καὶ λυτροῦσθαι πάντων,

δεινῶν τε καὶ κινδύνων, Ὀσίων νέων δόξα, θεῖε
Γεράσιμε.

Δέχου ταῖς πρεσβείαις Παμβασιλεῦ, τοῦ θεράποντός
σου, Γερασίμου νῦν τοῦ σεπτοῦ, καὶ τὴν ποιμνὴν
ταύτην, ἀπήμονα συντήρει, ἐχθίστων πάσης βλάβης,
ὅπως δοξάζῃ Σε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ
ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
Εἰκόνα καὶ κριομένων δι' ἀγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Πάντες, οἱ ἐκ νόσων χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἄλλων
παντοίων, δεινῶς θλιβόμενοι νῦν, ἔνθα τὰ ἰάματα,
θαυματοβρύτου σοροῦ, Γερασίμου ἐκβλύζουσιν, ὡς
ρεῖθρα Νειλῶα, σπεύδοντες προσπέσωμεν,
γονυκλιτῶς ἐν κλαυθμῷ, ῥῦσαι ἐκβοῶντες σοὺς
δούλους, ἐκ πειρατηρίων καὶ νόσων, καὶ παντοίων
θλίψεων Γεράσιμε.

Ὅντως, ἀνεδείχθης ἐκ Θεοῦ, ἄκρος ἀκεστήρ
ἀντιλήπτωρ, τὰ πάθη πάντων πρὸς σέ, πόθου τε καὶ
πίστεως, προσπεφευγόντων θερμῶς, ἀναργύρως
ἰώμενος, Γεράσιμε θεῖε· ὄθεν σοῦ δεόμεθα,
περιπτυσσόμενοι νῦν, θείαν σου σορὸν καὶ βοῶντες,
οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων
ἐλευθέρωσον.

Πάντας, ἡμᾶς οἴκτειρον ἀγνή, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ καὶ
Παρθένε, προσπεφευτόντας ἐν Σοί, καὶ Σοῦ τὴν
ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, Σὸν οἰκέτην
προβάλλοντες, Γεράσιμε θεῖον, πρέσβυν νῦν
πανάριστον, οὗ ταῖς εὐχαῖς τῶν δεινῶν, ῥῦσαι καὶ

φθορᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιτυχεῖν Βασιλείας, Σοῦ
Υἱοῦ ἀξίωσον δεόμεθα.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

